

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Českých Budějovicích rozhodl jako soud odvolací v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Jaroslavy Štítkovcové a soudkyně JUDr. Ivety Jiříkové a Mgr. Ing. Martiny Lacinové v právní věci žalobce [redacted], bytem [redacted], proti žalovanému Jihočeskému šachovému svazu, IČ 71189033, se sídlem Skuherského 14, České Budějovice, zastoupenému Mgr. Pavlem Šimákem, advokátem v Písku, Komenského 319, o určení nezákonnosti a rozporu rozhodnutí se stanovami, o odvolání žalovaného proti rozsudku Okresního soudu v Českých Budějovicích ze dne 15.7.2010 č.j. 27 C 138/2010-45, **t a k t o :**

Rozsudek soudu prvního stupně **s e m ě n í** takto:

Žaloba, aby bylo určeno, že rozhodnutí Výkonného výboru Jihočeského šachového svazu ze dne 25.3.2010 ve věci odvolání [redacted] proti rozhodnutí Sportovně-technické komise Jihočeského šachového svazu ze dne 30.1.2010 je nezákonné a odporující stanovám Šachového svazu České republiky, **s e z a m í t á .**

Žalobce je povinen zaplatit žalovanému na náhradě nákladů řízení před soudy obou stupňů 22.608,- Kč do tří dnů od právní moci rozsudku k rukám právního zástupce Mgr. Pavla Šimáka, advokáta v Písku.

O d ů v o d n ě n í :

Napadeným rozsudkem soud prvního stupně určil, že rozhodnutí Výkonného výboru Jihočeského šachového svazu ze dne 25.3.2010 ve věci odvolání [redacted] proti rozhodnutí Sportovně-technické komise Jihočeského šachového svazu ze dne 30.1.2010 je

nezákonné a odporující stanovám Šachového svazu České republiky. Shora uvedeného určení se žalobce domáhal s odůvodněním, že rozhodnutí Výkonného výboru Jihočeského šachového svazu bylo přijato v nedostatečném personálním složení a je proto nezákonné a odporuje stanovám Šachového svazu ČR. Žalobce vytýká napadenému rozhodnutí také formální vady, neboť dle jeho přesvědčení neobsahuje označení účastníků, výrok, odůvodnění, poučení o odvolání ani popis skutku, za který byl žalobce postihován. Soud prvního stupně z provedených důkazů zjistil, že žalobci byla rozhodnutím Sportovně-technické komise Jihočeského šachového svazu ze dne 30.1.2010 uložena pokuta 1.000,- Kč, když rozhodování tohoto orgánu se zúčastnil jako [REDACTED]. Výkonný výbor Jihočeského šachového svazu ve složení [REDACTED], [REDACTED] a [REDACTED] rozhodl dne 25.3.2010 o snížení pokuty pro žalobce na 500,- Kč. Soud prvního stupně námitky žalobce k formální stránce rozhodnutí nepovažuje za důvodné, neboť z hlediska obecných kritérií srozumitelnosti a určitosti je toto rozhodnutí vyhovující, když z něj je zřetelně patrné, kdo, kdy a o čem rozhodoval, kdo byl účastníkem řízení a jakým způsobem bylo rozhodnuto. Nedostatky formálních atributů rozhodnutí nejsou důvodem pro nezákonnost napadeného rozhodnutí Výkonného výboru Jihočeského šachového svazu. K námitce žalovaného soud prvního stupně zkoumal aktivní a pasivní legitimaci účastníků řízení. Ze svazové průkazky žalobce zjistil, že žalobce je členem Jihočeského šachového svazu. Žalovaný je organizační součástí Šachového svazu České republiky s právní subjektivitou, jak vyplývá ze stanov Šachového svazu České republiky, článek 11 bod 1, který vychází z ustanovení zákona č. 83/1990 Sb., § 6 odst. 2 písm. e). Podle článku 11 bod 2 stanov Šachového svazu ČR uskutečňuje žalovaný na území své působnosti úkony vyplývající z poslání Šachového svazu České republiky. Dle článku 13 bod 3 stanov Výkonný výbor Jihočeského šachového svazu rozhoduje ve věcech, které si k rozhodnutí vyhradí, pokud toto rozhodnutí nespadá do kompetence konference Krajského šachového svazu či republikových orgánů Šachového svazu České republiky. Námitku žalovaného ohledně nedostatku aktivní legitimace žalobce (v odůvodnění nesprávně uvedeno žalovaného) považuje soud prvního stupně za nesprávnou, neboť žalovaný je organizační složkou Šachového svazu České republiky, jehož členem je žalobce. Za nesprávnou považuje i námitku ohledně nedostatku pasivní legitimace žalovaného, kdy žalovaný je na základě ustanovení stanov samostatnou organizační jednotkou s vlastní právní subjektivitou, jehož orgán (Výkonný výbor Jihočeského šachového svazu) rozhoduje ve vyhrazených věcech. Rozhodování o odvolání proti Sportovně-technické komisi přitom není stanovami svěřeno do kompetence konference Krajského šachového svazu či republikových orgánů Šachového svazu České republiky a z ničeho tak nevyplývá, že by rozhodnutí Výkonného výboru Jihočeského šachového svazu bylo rozhodnutím Šachového svazu České republiky. Soud prvního stupně posuzoval, zda Výkonný výbor Jihočeského šachového svazu byl při vydání napadeného rozhodnutí správně obsazen. Stanovy Šachového svazu ČR v článku 5 odst. 2 upravují způsob přijímání rozhodnutí orgány Šachového svazu ČR nutností hlasování přítomné nadpoloviční většiny členů orgánu s hlasem rozhodujícím. V článku 13 bod 1 stanov je stanoven minimální počet členů výboru na pět, tedy hlasovací kvórum je tříčlenné. V odvolacím řádu Šachového svazu ČR v článku 3 odst. 6 je stanoveno, že člen orgánu, který rozhodoval jako člen orgánu první instance, nemůže rozhodovat v odvolacím řízení. Výkonný výbor Jihočeského šachového svazu rozhodoval v daném případě pouze ve dvoučlenném složení, neboť třetí člen [REDACTED] nemohl být do hlasovacího kvóra započítán, neboť již rozhodoval jako součást prvostupňového orgánu a nebyl tedy nadán rozhodujícím hlasem při hlasování Výkonného výboru Jihočeského šachového svazu. Soud prvního stupně dospěl k závěru, že napadené rozhodnutí Výkonného výboru Jihočeského šachového svazu

bylo přijato v nedostatečném personálním obsazení. S ohledem na ust. § 15 odst. 1 zákona č. 83/1990 Sb., o sdružování občanů byla žaloba podána včas, a to osobou věcně právně legitimovanou proti věcně právně pasivně legitimovanému subjektu. Důvod nezákonnosti rozhodnutí soud prvního stupně spatřuje v rozporu se stanovami v části týkající se způsobu obsazení rozhodujícího orgánu, tedy Výkonného výboru Jihočeského šachového svazu, neboť ten vydal rozhodnutí v neusnášení se schopném kvóru. S těmito závěry soud prvního stupně určil, že předmětné rozhodnutí je nezákonné a odporující stanovám Šachového svazu České republiky. O nákladech řízení bylo rozhodnuto podle § 142 odst. 1 o.s.ř. tak, že plně úspěšnému žalobci náleží právo na náhradu nákladů řízení proti neúspěšnému žalovanému. Náklady řízení představuje zaplacený soudní poplatek, odměna právního zástupce žalobce dle § 5 písm. d) vyhl. č. 484/2000 Sb. a § 13 vyhl. č. 177/1996 Sb. a cestovné žalobce z [REDAKCE] k soudu do Českých Budějovic a zpět, celkem 11.188,- Kč.

Proti tomuto rozsudku podal žalovaný odvolání z důvodu, že soud na základě provedeného dokazování dospěl k nesprávným skutkovým zjištěním a předmět sporu posoudil rovněž nesprávně po právní stránce. Žalovaný tak uplatnil odvolací důvody dle § 205 odst. 2 písm. e) a g) o.s.ř. Dle žalovaného soud prvního stupně nesprávně posoudil námitku nedostatku pasivní legitimace žalovaného. Dle stanov Šachového svazu ČR je Výkonný výbor Jihočeského šachového svazu považován za orgán Šachového svazu ČR. Stejný závěr vyplývá i ze znění odvolacího řádu Šachového svazu ČR. Výkonný výbor Jihočeského šachového svazu vykonává pouze rozhodovací pravomoce, které na něj delegoval Šachový svaz ČR. Žalovaný proto není ve sporu pasivně legitimován. Žalovaný nesouhlasí ani se závěrem soudu prvního stupně o tom, že Výkonný výbor Jihočeského šachového svazu byl při přijímání rozhodnutí nesprávně obsazen. Nedostatečně se dle žalovaného soud vypořádal také s námitkou nedostatku aktivní legitimace na straně žalobce. Soud prvního stupně se zabýval pouze tím, zda je žalobce členem sdružení, proti jehož rozhodnutí žaloba směřuje. Konstantní judikatura však klade pro prokázání aktivní legitimace řadu dalších podmínek. Poukázal přitom na rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR sp. zn. 28 Cdo 2865/2006, dle kterého ne každá osoba, která byla sankcionována orgánem občanského sdružení, se může oprávněně domáhat soudního přezkumu rozhodnutí o této sankci. Pro naplnění aktivní legitimace je třeba, aby byla též splněna restriktivně vyložená kritéria pro projednání žaloby, kterými se rozumí při dostatečně vysokém stupni intenzity jejich naplnění protiprávnost tvrzeného jednání druhé strany, společenský zájem na projednání věci, vyčerpání smířčích instrumentů a výrazná újma (materiální či osobnostní) potenciálně utrpěná žalobcem. Dle žalovaného v daném případě žalobce neutrpěl reálnou ani potenciální újmu takové intenzity, aby byla naplněna shora uvedená kritéria. Napadeným rozhodnutím byla pokuta udělená žalobci snížena na částku 500,- Kč, byla tedy udělena jako symbolická a nemohla nijak výrazněji zasáhnout do majetkové sféry žalobce. Žalovaný proto navrhl, aby odvolací soud změnil napadené rozhodnutí tak, že žaloba se v celém rozsahu zamítá a žalobce je povinen nahradit žalovanému náklady řízení před soudy obou stupňů.

Po zjištění, že odvolání žalovaného bylo podáno včas, osobou k tomu oprávněnou a je přípustné, odvolací soud přezkoumal napadený rozsudek soudu prvního stupně podle § 212 o.s.ř. a dospěl k závěru, že odvolání žalovaného je důvodné.

Podle § 15 odst. 1 zákona č. 83/1990 Sb., o sdružování občanů, považuje-li člen sdružení rozhodnutí některého z jeho orgánů, proti němuž již nelze podle stanov podat opravný prostředek, za nezákonné nebo odporující stanovám, může do 30 dnů ode dne, kdy se

o něm dozvěděl, nejpozději však do 6 měsíců od rozhodnutí, požádat okresní soud o určení, zda je takové rozhodnutí v souladu se zákonem a stanovami.

Podle citovaného ust. § 15 odst. 1 zákona č. 83/1990 Sb. je pravomoc soudů k přezkumu zásadních rozhodnutí orgánů občanských sdružení obecně dána. Soud prvního stupně dospěl k závěru, že žalobce je aktivně legitimován k podání žaloby dle § 15 odst. 1 citovaného zákona, neboť je členem sdružení, proti jehož rozhodnutí žalobu podává. Dospěl rovněž k závěru, že žalovaný je věcně pasivně legitimován, neboť je samostatnou organizační jednotkou Šachového svazu České republiky s vlastní právní subjektivitou, což vyplývá ze stanov Šachového svazu ČR. Odvolací soud po přezkoumání věci na rozdíl od okresního soudu dospěl k závěru, že žalobce není ve věci aktivně legitimován. Tento závěr opírá odvolací soud o konstantní judikaturu Nejvyššího soudu ČR, např. rozsudek ze dne 19.11.2008 sp. zn. 28 Cdo 2306/2008 a rozsudek ze dne 17.3.2010 sp. zn. 28 Cdo 4852/2009. Podle platné judikatury je sice pravomoc soudu k přezkumu zásadních rozhodnutí orgánů občanských sdružení dle § 15 odst. 1 zákona č. 83/1990 Sb. obecně dána, ale je třeba, aby byla splněna také restriktivně vyložená kritéria pro projednání žaloby, kterou se člen sdružení domáhá právní ochrany u soudu. Nejvyšší soud ČR ve svých rozhodnutích opakovaně uvedl, že ust. §15 odst. 1 zákona č. 83/1990 Sb. je třeba vykládat za pomoci restriktivního, tedy zužujícího výkladu z hlediska okruhu osob, jež se mohou dovolávat soudní ochrany. To proto, že je nutné v co nejširší míře zachovat spolkovou autonomii garantovanou v článku 20 Listiny základních práv a svobod bez nevyvážené ingerence státní moci. Nejvyšší soud již ve svém rozsudku ze dne 28.6.2007 sp. zn. 28 Cdo 2865/2006 zdůraznil, že ne každá osoba, která byla sankcionována orgánem občanského sdružení, se může oprávněně domáhat soudního přezkumu rozhodnutí o této sankci. Aby tak mohla po právu učinit, musí jít o rozhodnutí, které má zásadní dopad na osobní, resp. majetkovou sféru potenciálního žalobce. V daném případě byla rozhodnutím Výkonného výboru Jihočeského šachového svazu ze dne 25.3.2010 žalobci snížena uložená pokuta z částky 1.000,- Kč na částku 500,- Kč. Žalobce v podané žalobě netvrdil ani nedokládal, že by zaplacení pokuty ve výši 500,- Kč mělo nějaký zásadní dopad do jeho osobní či majetkové sféry. Žalobce sám při podání žaloby zaplatil soudní poplatek ve výši 1.000,- Kč, byl v řízení před soudem prvního stupně zastoupen advokátem, o osvobození od soudních poplatků či ustanovení bezplatného zástupce soud nepožádal. S ohledem na tyto skutečnosti dospěl odvolací soud k závěru, že uložení pokuty 500,- Kč nebylo závažným zásahem do materiální sféry žalobce, a to aniž by zkoumal majetkové poměry žalobce v době podání žaloby. Za situace, kdy žalobce sám netvrdil, že by zaplacení pokuty 500,- Kč představovalo výraznou materiální újmu a takové skutečnosti nebyly odvolacím soudem v průběhu řízení zjištěny, dospěl odvolací soud k závěru, že shora uvedená restriktivně vyložená kritéria pro projednání žaloby splněna nebyla, a proto žalobce není k podání žaloby dle § 15 odst. 1 zákona č. 83/1990 Sb. aktivně legitimován. Odvolací soud proto postupoval podle § 220 odst. 1 písm. a) o.s.ř. a změnil napadený rozsudek soudu prvního stupně tak, že žalobu pro nedostatek aktivní legitimace na straně žalobce jako nedůvodnou zamítl. S ohledem na závěr o nedostatku aktivní legitimace žalobce k podání žaloby již nebylo třeba zabývat se otázkou pasivní legitimace žalovaného ani otázkou, zda napadené rozhodnutí Výkonného výboru Jihočeského šachového svazu ze dne 25.3.2010 je nezákonné a odporující stanovám Šachového svazu České republiky.

Výrok o nákladech řízení vyplývá z ust. § 224 odst. 1, 2 o.s.ř. ve spojení s ust. § 142 odst. 1 o.s.ř. za situace, kdy žalovaný byl v řízení úspěšný. Žalobci byla proto uložena povinnost zaplatit žalovanému náklady řízení, které představují náklady jeho právního

zastoupení. Za řízení před soudem prvního stupně jde o odměnu advokáta dle vyhl. č. 484/2000 Sb. ve výši 9.000,- Kč, 3 režijní paušály po 300,- Kč za 3 úkony právní pomoci dle vyhlášky č. 177/1996 Sb., cestovní náhrada za cestu k soudnímu jednání dne 14.7.2010 z Písku do Českých Budějovic a zpět při vzdálenosti celkem 110 km, průměrné spotřebě 6,9 litru na 100 km a ceně pohonných hmot 30,70 Kč na 1 litr ve výši 662,- Kč a náhrada za ztrátu času cestou k soudnímu jednání za 4 započaté půlhodiny po 100,- Kč, tj. 400,- Kč. Náklady za řízení před soudem prvního stupně celkem činí 10.962,- Kč. Za řízení před odvolacím soudem náleží právnímu zástupci žalovaného odměna dle vyhl. č. 484/2000 Sb. ve výši 9.000,- Kč, 2 režijní paušály po 300,- Kč za dva úkony právní pomoci, cestovné k soudnímu jednání z Písku do Českých Budějovic a zpět při spotřebě 6,9 litru na 100 km, vzdálenosti 110 km a ceně pohonných hmot 31,60 Kč za 1 litr, celkem 646,- Kč, náhrada za ztrátu času za 4 půlhodiny po 100,- Kč, tj. 400,- Kč a 1.000,- Kč za zaplacený soudní poplatek z odvolání. Náklady za odvolací řízení činí 11.646,- Kč. Za řízení před soudy obou stupňů tak žalovanému náleží náhrada nákladů v celkové výši 22.608,- Kč, kterou je žalobce povinen zaplatit k rukám Mgr. Pavla Šimáka, advokáta v Písku do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku.

P o u ě n í : Proti tomuto rozsudku lze podat u Okresního soudu v Českých Budějovicích dovolání k Nejvyššímu soudu ČR v Brně, a to do dvou měsíců od doručení rozhodnutí odvolacího soudu.

Nebude-li povinný plnit dobrovolně tímto rozsudkem mu uloženou povinnost, může být rozsudek k návrhu oprávněného vykonán.

Krajský soud v Českých Budějovicích
dne 11. ledna 2011

JUDr. Jaroslava Š t í t k o v c o v á, v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Petra Šnedorferová